

мислятъ, че знаятъ всичко. Какво нѣщо сж религиознитѣ хора? — Тѣ сж хора, които сж свършили училище, безъ да сж учени. Тѣ казватъ: като вдѣхне веднѣжъ Господъ въ ноздритѣ на човѣка, откровението ще дойде. Какво нѣщо е откровението? — Е, тѣй, напѣлва се човѣкъ изведнѣжъ, като нѣкое шише. Шише ли е човѣкъ? Не, това сж думи, това сж фрази, празни приказки, които нѣматъ никакъвъ смисълъ. Когато човѣкъ говори разумно, той трѣбва да разбира, какво означава думата „напѣлване“. Такова напѣлване и въ природата не сжществува. Какъ ще се пълни природата? — Цѣлата природа е пълна. Нѣкой казва: азъ съмъ пленъ. Съ какво? — Съ радостъ съмъ пленъ. Но, погледнешъ го, не се mine много врѣме, и радостта му я нѣма вече. Казва: празенъ съмъ. Другъ пакъ казва: пленъ съмъ съ скръбъ. И пакъ го погледнешъ, не се mine дълго врѣме, и скръбта я нѣма вече въ него — изпразнилъ се. Питамъ: радостта може ли да влиза и да излиза? Скръбта може ли да влиза и да излиза? — Не, скръбта нито влиза, нито излиза; и радостта сжщо — нито влиза, нито излиза. Обаче, за да си изяснимъ добръ нѣщата, ние си ги прѣдставяме въ образци, като че радостта и скръбта влизатъ и излизатъ.

Това сж редъ обяснения, които не изразяватъ самия животъ. Върху свѣта вие имате извѣстно познание, но за да се разбере, какво нѣщо е животътъ самъ по себе си, за да се види, какви трѣбва да бждатъ отношенията, изисква се повече свѣтлина. Има нѣщо, което спѣва хората въ живота и тогава животътъ имъ е изложенъ на